

ΔΑΦΝΗ

ΙΑΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 39

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Ἀπριλίου 1910

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Κ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 50 ΛΕΠΤΑ

Γραφεία: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

“ ΔΑΦΝΗ, ” ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΡΜΙΣΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδωδμία αΐτησις προς έγγραφην συνδρομητών λαμβάνεται υπ' όφιν, εάν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Table with columns for country/region and amount in Dracmas, Dollars, and Rubles. Includes 'Εσωτερικού', 'Εσωτερικού', 'Αμερικής', 'Ρωσσίας'.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Άγγελία και διαφημίσεις Δεκ.20 ο στίχος Καταχωρ. Τραπεζίων και Έταιριών Δ.70

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

(Εντυπώσεις και σκέψεις)

Τρίτη πρωί. Καίριος θαυμάσιος. Εβρίσκομαι στο σταθμό του Λαρισαϊκού σιδηροδρόμου... με τον φίλτατον κ. Παπατρατηγάκη, τον συγκρατά των «Γιγάντων».

κατεδικάσθημεν εις τον δι' άνίας...θάνατον. Ο κ. Παπατρατηγάκης ευφρόστερος προτίμησε μάλλον να χρησιμοποιηθεί ως... διερευνηθείς ξένων τινών συνταξιδευόντων, προς τους οποίους αναπτύσσον όλας τας γεωγραφικάς του γνώσεις, τας όποιαις συμπληρωθή εστιν ότι και εκ του μικρού όδηγού της Έταιρείας των Σιδηροδρόμων με το όποιον έχει εφοδιασθή.

κλείει παντοίας φυσικάς καλλόνες και τοπεία, ήτις κατοικείται από τους ανθρώπους της πραγματικής ζωής, ανθρώπους της εργατίας και του πνεύματος, ανθρώπους πουδόντας να βελτιώσασιν την πόλιν των, ήτις δεν θα δρομώσιν να καταστή τó κέντρον όλης της Θεσσαλίας και να συγκροτήσιν εν έαυτῇ όλην την Θεσσαλικήν ζωήν και κινήσιν

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΘΕΝ: Η Καρόιτσα ως πόλις. Αί πρόοδοι του έμποριου της. Το Παντίλυπον. Η γεωργική της θέσις. Τίνα ζτήματα την άπαρχοδούν. Τι πρόκειται να γεινη διά την Καρόιτσαν

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Την περασμένην Τρίτην 20' Απριλίου πήγα κι' έγώ γιά πρώτη φορά στην Καλλιτεχν. Έκθεση του Ζακπειού. Αν και είχα διαρκή εισιτήριον, από τα εμπόσια δέν τό είχα μεταχειρισθή ως τόρα και μετάνοια γιατι είν' άλήθεια πως έπέεσσα μερικάς καλλιτεχνικές στιγμές και από τότε ξαναπήγα πολλές φορές κατά τό μεσημέρι, όρα που μορφαί κανείς να μελετήσῃ με πολλή ζοησία. Ας άφήσωμε την α. άθουσαν όπου είναι ή διαρκής έκθεσις και ας εισέλθωμε εις την β'. Και πρώτα απ' όλα έλκινε τό βλέμμα έν θυμιάσιον πασιέτ του Μωδιουπόλου, ή ύπ' άριθ. 9 προσωπογραφ. της δος Μ: ή χωρικός οτάσις και οι άπαλοι χροματισμοί καθιστούν τό έργον έν άπό τό ώραιότερον της έρετ. έκθέσεως, ή ύπ' άριθ. 33 άνωαρχία του Μπουκαϊάμμη προσωπογραφ. της δος Κ. έχει τόσην γλυκύτητα έκφράσεως, τόσην φυσικότητα και τόσην ζοητή τά όποια μόνον δ Μπουκαϊάμμη κατορθώνει ν' άποδίδει με τόσην τέχνην ή προσωπογραφία του Κοιτοπουλου και αί αυτοπροσωπογραφία του ίδιου είναι με τόση έκφραση και δύναμη στην έκτέλεση που είναι όλην όσα και νά πώ. Τό ύπ' άρ. 15 έργον του Βεραλίη πολύ έντυνημένον και ή ύπ' άριθ. 31 κεφαλή της Φλωρῆ Καραβία. Έρχόμεθα τόρα εις την γ'. άθουσαν όπου έν γυνήν του Μωδιουπόλου πλαστοκόπιον με τά μάγουλα τόσο πολύ κόκκινα που οί κίναι νά σκεφθῆν άν είναι ή οτάσις που της κοκκινίζει έτσι τά μάγουλα ή ή έντροπή που την βλέπει τόσο κόμος; τό άριστορό χέρι (ής με ανωχησθή ο κ. Μωδιουπόλος) νομίζε κανείς διέ έχει κάποιο έλάττωμα. Μία προσωπογραφία πασιέτ (άρ.50) της κ. Φλωρῆ Καραβία πολύ εύμορφη, έν ειδύλλιον του κ. Λουϊδιδου άν κρίνη κανείς άπο την κινήση του ήρωος θα σνέβαννε στην εποχή των γιγάντων... Ας πάμε τέλος στην δ'. άθουσαν όπου έν άρχαϊκό ειδύλλιο του Κοιτοπουλου είναι τόσο φοινικό εις την άπλότητα του ή άνάστασις του Μπουκαϊάμμη που ένδυμνίζει την ίδια ιδανική μορφή που έχω ήδη εις άλλα έργα του Μπουκαϊάμμη εις προσωπογράφους έκθέσεις. Αυτά είνε τά έργα που έμίλησαν περισσότερο στην ψυχή μου' άλλοι ειδικότεροι δέν άμφιβάλλου διέ θα γράφονταν καλλιτερα, δέν παραλείπω όμως νά ειπώ ένά μεγάλο εύγε στην Καλλιτεχνική Έταιρεία που κατορθώνω με τόσα έμπόδια νά διοργανώνωι κάθε χρόνο μία επ' προσωπογραφία έκθεσις και νά δίνῃ λίγη ζοητή στην καλλιτεχνική κίνηση του τόπου μας.

Τς Δς

Ερασιτέχνις

ΜΟΝΟΝ εις τά γραφεΐα μας υπάχρουν τά πρώτα φύλλα της «Δάφνης» (1-30), τιμώμενα άντι όδρ. 3.

Ο ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Κατ' άριστοτεχνικήν μετάφρασιν της Δος ALEX.

Ζερμαίν.— Εις την έπαυλίν τους. Είνε άστέιον. Έάν δ' μπαμπάς κι' έγώ, δέν μάς ήρθετο ή επιθυμία νά έχομεν μίαν ιστορικήν έπαυλιν, τέλος πάντων ενάντι μπαμπάς δέν ύπέφερον άπό ρευματισμούς δέν θα έλεγόμην μετά ένά μήνα δούκισσα του Σαρμεράς.

έλεος του δούκός και ο μόνος του κληρονόμος, ο Relgieres θά έλάμβανε τον τίτλον του και πάλιν θά ήμην δούκισσα, μικρά μου. Ιωάννα.— Προφανώς αυτό ήτο τό ενδιαφέρον. Άλλά τόρα πρέπει νά φύγωμεν άγαπητή μου. Ζερμαίν.— Τόσο γρήγορα; Μαρία.— (με έμφραση) Ναι ύπεσχεθήμεν εις την άντικύνησαν Grosjean νά την έπισκεφθόμεν. (άπερισκέπτως) Την γνωρίζεις; Ζερμαίν.— Έξ όνόματος. Ο μπαμπάς εγγνώρισε τον σύζυγον της εις τό χωριώσιον όταν όνομάζετε άπλώς Crosjean. Ιωάννα.— Λοιπόν αύριον φεύγουμε γιά τό Παρίσι; Ζερμαίν.— Ναι αύριον. Μαρία.— (άσπασμένη αύτην) Για τό Παρίσι; Ζερμαίν.— Γιά τό Παρίσι. (αί δύο φίλοι της έξέρχονται).

ώραία έπαυλις. (Προς την Ζερμαίν και την Σόνιαν) Είνε πολύ ώραία έπαυλις, δεσποινίδες. Ζερμαίν.— Συγγνώμην, κύριε, αλλά τί επιθυμείτε; Σαράλε πατήρ.— Ίδού. Έδιαβάσαμεν εις την εφημερίδα ότι ο κ. Γκουρνέ-Μαρτέν πολεί έν αυτοκίνητον, κι' επειδή ο υιός μου θα ήτο εύτυχής εάν ειχεν ένά έξήκοντα ίππων... Ζερμαίν.— Έγχομεν ένά έξήκοντα ίππων αλλά δέν τό πολούμεν. Μάλιστα τό έχει χρησιμοποιήσει ο πατήρ μου σήμερον. Σαράλε πατήρ.— Είνε ίσως τό αυτοκίνητον που είδαμε πρό όλίγου. Ζερμαίν.— Όχι αυτό είνε τριάντα τεσσάρων, είνε ιδιόκον μου. Άλλ' εάν άρέσουν εις τον κύριον υιόν σας, τ' αυτοκίνητον, όπως λέγετε, έχομεν ένά τον εκατόν ίππων, τό όποιον επεδύμεν νά πωλήσῃ ο Μπαμπάς. Σόνια, δείξε την φωτογραφίαν. (Ψάχνουν και αί δύο εις την τράπεζαν, ένώ ο Σαράλε υιός βλέπει ένά μικρόν άγάλμα). Σαράλε πατήρ.— Άστο βλάκα! (Η Ζερμαίν στρέφεται δεξιούσασ την φωτογραφίαν). 'Α! νάνην! Έκατόν ίππων. Μπορούμε νά συζητήσωμεν επ' αύτου. Ποία είνε ή τελευταία σας τιμή; Ζερμαίν.— Δέν ενασολοϋμαι καθόλου περι αύτου του ζητήματος, κύριε. Έάν δύνασθε νά επανέλεθε; μετά μίαν όραν ο πατήρ μου θα είνε έδώ, και με αυτόν θα συμφωνήσεται. Σαράλε πατήρ.— Ά! λοιπόν θά επανέλθωμεν (χαϊρετών). Δεσποινίδες, τά σέβη μου. (Αναχωρουν με βαθείας ύποκλίσεις). Ζερμαίν.— Νά τύποι μια φορά! Έπί τέλους άν άγοράσωσι τον εκατόν-ίππων ο μπαμπάς θα εγχαριστήσῃ πολύ... Περίεργον' ο Ζαζ δέν ήλθεν άκόμη μου είπειν ότι θα είνε έδώ μεταξύ των 4 1/2 και 5. (Άκολουθεί)

ΣΤΗΝ Μ...

Κι' έκούλα ή φωνή απ' τό στόμα της τιτιβιστή και λαγυμένη, τρεμάμενη κι' απαλοφλοισβιστη και σάν με άνάσασ κρατημένη.

Σά νάχε κλείσει όλο τό πάθιασμα του τραγουδιού μες' τον ήχο της σά νάπερνε δ' κάθε στίχου στον κατι κι' απ' τον έαυτό της...

Κι' έλίγγε γλυκά κι' δάπαλα στού τραγουδιού την κάθε όίμα κι' ανάρβουξε σάν κρουσταλλόεργο κι' ύστερα έχίνονταν σάν ζώμα.

Και τό κεφάλι της ύφρόνοντας άφρονισσάσε τό χεράκι. σά νάθελε νά πῆ τό 'Ανεϊποτο σ' ένά μονάχα θείο λογάκι...

Και πάλι τόλινε σά με πέισαωμα τη λαλιά σφίγγοντας σά χειλῆ, κι' έλεγε πως άκούς στά βάθη της «Αχ» ένά κίτου από καντήλι...

Και στον άνάγυρο άνταρτέμοντας άβνος ή φωνούλά της αγάλι όπως ή εύωδιά ή δλόστερη οδού γυρμένου σε άνθρώπι... Ρώμος Φύλας

ΧΡ. ΒΑΡΛΕΝΤΗ "ΘΡΥΛΟΙ," Εκδίδονται προσεχώς Σαράλε πατήρ.— Ναι, παιδί μου είνε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ

(Βιογραφικό και κριτικό σημείωμα)

Ο ποιητής γεννήθη στην ανδοτική νύφη του Ίουσιον, στην Ζακύνθο, την Φεβρουάριο του 1858, από πατέρα τον Λουδοβίκο Γρηγόριο Μαρτζώκη, εν Βοτανίας της Ελλάδας καταγόμενον, και μητέρα την Ζακυνθίαν κούρσαν Μαρίαν Μεσοσία.

Της εγκυκλίους σπουδᾶς ἔκανε στην πατρίδα του ὅπου ἐτελείωσε καὶ τὸ Γυμνάσιον. Ὑστερα ἄκουσε ἀνώτερα μαθήματα, φιλοσοφία καὶ ἐγκύκλιον, καὶ ἐνοσιόθηκε τὰ μεγάλα διδάγματα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱταλικῆς, ἀπὸ τῶν πατέρων του καὶ τῶν ἀδελφῶν του Μιχάηλο, διὸ ἀπὸ τοὺς πλεόν σοφοῦς ἀνδράς τῆς ἐποχῆς τῶν σοφῶν τότε εἰς πολλὰ χρόνια ἐδίδασκεν στὴν τεολογία τοῦ νοσηθῶ, καὶ ὡς καθηγηταὶ εἰς δημοσία σχολεῖα καὶ ὡς ἰδιωτικὸν διδάσκαλον ἐπέετα.

Ἀπὸ μικρὴν ἡλικίαν, 14 μὲν ἡλικίαν, ὁ Μαρτζώκης εἶδε τὴν μεγάλην του λατρεία σὲν ποίησι, γράφοντας καὶ δημοσιονώντας τότε τοὺς πρώτους του στίχους, οἱ ἅποιοι ἐρομήνουν πολὺ κατὰ τὸν σημερινὸν μεγαλόφωνο βάρδο, ποὺ ἐτραγουδοῦσε μὲ δόξαν καὶ φλογερὸ πάθος τὴν ἀγάπην καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Γιὰ κάμποσον καιρὸν ὁ ποιητὴς ἐδίδασκε τὰ ἱταλικά ὡς δημοσία καθηγητὴς σὲν Γυμνάσιον τοῦ Ἀργοστολίου τῆς Κεφαλληνίας σὲν 1885 ἔπειτα σὲν 1897 ἦλθε σὲν Ἀθήνας, ἀπὸ τότε δὲ μένει ἐκεῖ. Εἶπε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσω τὸν ποιητὴν καὶ ὡς ἐγγύθησι οἱ δύο ἄνθρωποι, ἀπὸ τῶν ἁρμόνων καὶ τῶν λαϊκῶν λογίων, καλωστέραν καὶ νέον, ὅπου τὴν λατρείαν καὶ τὴν σεβασίαν καὶ τὴν θαυμάσιον. Τὴν ἀπὸ καὶ τὴν Μαρτζώκην ὡς ἄνθρωπον; Γιὰ τὴν μελέτην καὶ ἐπιγνώσεωσιν ἐκφράσι τοῦ προσώπου, κατὰ ἀπὸ τῆς ὁποίας κοῦβεται ἡ ποιητικὴ, γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴν φρονησιμότητα, σὲν ὁποία δίδον ἐναντῆς ἰδιαιτερο τόνου δύο ἀστραποβόλα μᾶτια. Περιεσοῦμεν μορφοῦν νὰ ποῦνε λίγη ἀπὸ τὸν:

Ἐνὸν γροικὸν σὲν τοῦ μου Τὴν δύναμιν ποὺ ἀλλάττει, ποὺ τὰ γὰλλικά πύθη ἀερόν σὴν ἀπορᾶται. Τὴν γερμανικὴν αἰσθησὶν Ἐνὸν γροικὸν σὲν ἀσθένει, καὶ ἡλέτω μίαν ἀλήθειαν. Ποῦ ἡ γῆ, μὲ αἰσθὴν ἀσθενῶν, Ἐνὸν ποὺ μὲ μάστιγον ἀεικλιτύνησιν, ἐν κοῖνον. Ρῶδα σὲν ἄλλους, δύναμιν Κεῖ ἀναῖθια τὸν κρατὶ, Τὴν ἀπειθὴν ἀμηνι μου. Καθίκα, ὡς ἀνοήσιον, Ἐνὸν σὲν ἀσθὴν ἐλπίαν. Ἀίγιον ἡλῶδα ζω.

Ἐνα τραγικὸν πάθος, κλάττει αἰτίον ἀπὸ τὴν γὰλλικὴν καὶ γερμανικὴν ἀσθενῶσιν τοῦ ἀνοητικῶν ἀνθρώπων. Μία δύναμιν, ποὺ κινεῖται ἵσως δὲν τὴν ἐπιπτεῖται, εἰς κρημνὴν ἀδύνατον ἐκείνη σὲν σκηνῶν καὶ κοινωμένη κοῖνον τοῦ βάρδου. Κι' αὐτὴ ἡρωικὴν ἀντοχήν κινεῖται ἐξουσίαν. Καὶ ὁ σκεπτικὸς ἀνθρώπος μὲ τὴν προφῶραν βαθεῖα σκεπτικῶσιν.

δομήν μορφὴν σκεπτικῶσιν τὸ κεφάλι, ποὺ πάντα βαρὺν τὸ στήθεσιν μὲ τὸ χέρι, ἀστραποβόλῶσιν τὰ θοὰ μᾶτια, ἀπίθεισιν καὶ ἀπειθὴσιν ὁρῶσιντα ἡ οἰονομαλῆ ἀσπιρομένη κεφαλὴ τὸ ἀδύνατον χέρι χειρονομίαν φοβερά.

Καὶ τότε ἡ βραχνὴ φωνὴ τοῦ ποιητῆ ἡλῶδα τὰ ζῶνα ποὺ ἔχονε στήσιν σὲ βάθος λατρείαν τρυφῶσιν οἱ ἐπιθῶσιν γιὰ τὴν ἀσθητικὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ ἀνοητικῶν μαζ; ἔχονε; γιὰ τὸ φανατικὸν κινήσιν καδὲ ἀλήθειαν, ποὺ προσπαθεῖ νὰ βλασφημῶσιν σὲν ἄγνωτον ἔδαφον τῆς συντήσιν, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς μῆσιν σὲν ἀσπύθῶσιν τῆς φρενῶσιν καὶ τῆς σκεπτικῶσιν...

Ἡ ἀσθητικὴ ἀγανάκτες του σβίθει καὶ τὸ κεφάλι αἰμὴ σκεπτικῶσιν τὸ χέρι τῆς σκεπτικῶσιν, ἐν ὅ τ' ἀστραποβόλα μᾶτια εἶνε ἔγρῶ...

Ἔργα τοῦ Στεφάνου Μαρτζώκη, βγαλμένα σὲ ἰδιαιτέρα ἐπιθεσιν, εἶνε ἡ ἀκόλουθῶσιν ἀλλοιῶσιν ποιημάτων.

- 1ον) «Poesie», 1883, Ζακύνθος.
2ον) «Ore di tormento», 1885, Ζακύνθος.
3ον) «Ballades», 1889, Ζακύνθος.
4ον) «Σοφίαι», Τμηματικὴ ἔκδοσις τῶν κ. κ. Legrand καὶ Pernot, 1899, Παρίσι.

5ον) «Ποιήματα», Ἐκδοσις Γρη. Γ. Μαρσουλῶσιν, «Νέα Ποιήματα», Ἐκδοσις Κ. Κουβαρά, 1906, Ἀθήνας. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σκεπτικῶν ποιημάτων αἱ δύο πρώται εἶνε γραμμέναι ἱταλικά, αἱ δὲ ἄλλαι ἑλληνικά.

Ἐπίσης ἐδημοσιονεῖται καὶ πολλὰ ἄλλα ποιήματα του καὶ περὶ κατὰ καιροῦ εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἡμερολόγια: «Παναθηναῖκος», «Περνακοπέησιν», «Ἀδικαί Μορσεσὴσιν», «Ἐσπᾶ», «Ἀδικαί Ἰσι», «Παρθενοῦσιν» κτλ. κτλ.

Γράφοντας ἕνα κριτικὸν σημείωμα γιὰ τὴν ποιητὴν, δὲν ἔχω ἄλλον σκοποῦν παρὰ νὰ κινεῖται τὴν παρατηρήσιν μου ἀπὸ τὸν ἔγρον του, καὶ νὰ ἐκφράσω, εἶνε ἀναγκαῖα καὶ ἀποσιγησιαστικὴ τῆς ἰδέσιν μου, δίδοντας τὸ πρῶτον εἰσελθὴν γιὰ τὴν ποιητικὴν ἀσθενῶσιν ποὺ δὲ εἶνε σὲ θέσιν καὶ ἐπιθῶσιν καὶ πλεόν ἀνοητικὴσιν ἀνοητικὴσιν νὰ μιλῶσιν γιὰ τὸ ποιητικὸν ἔργο τοῦ Μαρτζώκη, τὸ ὅπου σὲν βέβαια εἶνε θεῶσιν ἐπιθῶσιν ὅσως τοῦ ἀσθενῶσιν (ὅπου ἡ ἐποχὴ δὲν ἔφθασε τῆς ποιητικῆς τραγουδοῦσιν καὶ τῆς διάφορῶσιν ἀσθητικῶσιν πεζολογῶσιν).

Τότε βέβαια ὁ Μαρτζώκη—ὁ ἀνοητικὸς—δὲ ἀνήκει σὲν παρελθόν, ἔλα τὸ ἔργο του δὲ μὲνιν, ὁ ποιητὴς δὲ ζῶσιν καὶ τ' ὅσοι του σκεπτικῶσιν με μίαν ἀσθητικὴν σκεπτικῶσιν τῶν νεοελληνικῶν γραμμάτων δὲ κατῆ, τὴν ἐπιθῶσιν τὸν θέσιν σὲν γραμματολογία τοῦ μέλλοντος.

Μία ἀνοητικὴ κλασικιστικὴ διακρίσιν τὸ ποιητὴν ἔργο τοῦ Μαρτζώκη. Καὶ εἶνε φανερὸν ὅ τὴν γὰλλοῦσιν τὴν ἀνοητικότητα, ἀσθενῶσιν κατὸν κατὸν κοινῶσιν Ὀδύσειν, δὲν παρεσβῆσιν ἕστω δὲ ἀσθενῶσιν ὅ ἕνα μετῶν ἀσθενῶσιν σὲν μὲν τὸν ἀνοητικῶσιν, ὁ ὅποιος δὲ τὴν ἔκανε νὰ κινεῖται τὰ μᾶτια ἀπὸ τῆς ὀμορφῶσιν τῆς φύσιν; Κι' ἔκανε κλασικῶσιν ποιητῶσιν, τελειώσιν σκεπτικῶσιν τὸ ἀσθενῶσιν καὶ τὴ σκεπτικῶσιν.

ἡλικὸν ποιητῶσιν, τελειώσιν σκεπτικῶσιν τὸ ἀσθενῶσιν καὶ τὴ σκεπτικῶσιν. (Συνέχεια καὶ τέλος σὲ ἄλλο φύλλον. Ἀθανάσιος Μίχας.)

ΜΑΞΙΜΟΥ ΓΟΡΚΥ ΤΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟ ΟΡΛΩΦ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΠΥΡΡΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

Ο σπουδαστής ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς ἕνα βαρέλλι καὶ κινουμένου πότε ἐμπρός καὶ πότε πίσω, ἤρχισεν νὰ λέγη εἰς τὸν Ὀρλωφ καὶ τὸν Φριγκουέλλον ὅτι εἶνε μεγάλη ἀνάγκη νὰ κάμουν ἕνα λουτρό.

Καὶ οἱ τρεῖς μαζὺ ἐκάμαν ἕνα κούλον. Ἡ Ματρίνα τοὺς ἐπλησίασεν μετῶσιν με κάποιαν δηλιάν. Μετ' αὐτὴν ἐπλησίασεν ἡ μαγειρισσᾶ ἡ ὅποια ἐσφόνγιζε τὰ μᾶτια τῆς μὲ τὴν βρεγμένην ἐμπροσθέντι τῆς. Μετ' ὀλίγας στιγμάς, καὶ πολλὰ ἄλλα πρόσωπα ἐπλησίασαν μὲ τὴν προφύλαξιν ποὺ συνηθίζον νὰ ἔχον οἱ γάτοι ὅταν εἶνε ἐμπρός εἰς πνευματικά. Ἐγὰρ πνεῦσιν κούλον, ἀπὸ καμμιά δεκάσα ἀσκηστικῶσιν συνηθειῶσιν γύρω τοῦ σπουδαστοῦ ὁ ὅποιος ἔλαβε θέσιν ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῆν. Καὶ θεσῶσιν εἰς τὸ μέσον μὲ χειρονομίας ζσησῶσιν ἤρχισεν ἕνα εἶδος διαλέξωσιν πνευματικῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ἀσκηστικῶν του τὸ ἕνα, μετῶσιν, τώρα βαθεῖα προσοχὴ καὶ ἐνίστιν τὰ σχετικὰ γέλωτα καὶ τὸν θερμὸν ἐνδιαφέρον.

Τὸ κούρον πρῶτον εἰς ὄσιν τὰς ἀσθενείας εἶνε ἡ καθαρῶσιν τὸ σῶμασιν καὶ τῆς ἀσπυθῶσιν τὴν ὅποιαν ἀνατίνετ, κούροι μοι ἔλεγεν εἰς τοὺς ἀσκηστικῶσιν του μὲ πιστικὴν φωνήν.

— Ἀ! Θεέ μου! ἔλεγε μεγαλόφονος ἡ μαγειρισσᾶ, εἶνε ἀνάγκη νὰ προσευχηθῶσιν εἰς τὴν μεγαλομάρτυρα Βαρβάρην, γιὰ νὰ μᾶς σῶσιν ἀπὸ θάνατον ποὺ δὲν περιμένουν.

— Οἱ ἄστοι τῶσιν καλὰ καὶ ζῶσιν ἀνατίνεσιν καθαροῦ ἀέρα, καὶ ὄσιν πνευματικῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδῶσιν, εἶπεν κούροις ἔκ τῶν ἀσκηστικῶν.

Ὁ Ὀρλωφ ἐκάθητο κοντὰ εἰς τὴν γυναῖκά του. Κουτῶσιν τὸ πρόσωπον τοῦ σπουδαστοῦ καὶ ἐσκέπτετο βαθεῖα! Ἡ μετῶσιν του εἶχε κινήσιν τὴν προσοχὴν.

Θεῶσιν Γορσικᾶ! ἐρομηροῦσιν ὁ Σιούγκας Φριγκουέλλος, σκεπτικῶσιν στῆς μῦτες τῶν ποδιῶν του, μὲ τὰ μᾶτια βλοσυρὰ σάν δύο κάρβουνα ἀναμμένα—τόρα ποὺ ὁ Πανλόρτζης θὲν πνευθῶσιν... σὲ ποῖον πνεῦσιν ἡ φουρῶσιν καὶ, ἀφού δὲν ἔχει κανένα συγγενῆ!

— Ἀσπῶσιν με ἡσυχῶ, διαβολάσιν! ἐφῶσινε ὁ Ὀρλωφ χειρονομῶσιν μὲ ἀνοητικῶσιν.

Ὁ Σιούγκας ἀπεμαρκῶσιν τῆς καὶ ἤρχισεν νὰ κινεῖται προσκετικῶσιν ἀπὸ τὸ παράθερον τοῦ δω-

ματίου τοῦ μουσικῶν ζητῶν κατὰ ἐντόσιν αὐτοῦ. — Ἀσπῶσιν... πετρέλαιον... ἔλεγεν ὁ σπουδαστῆς μὲ δυνατὴ φωνή.

Τὸ βράδυ τῆς θελλῶσιν ἕκαίνης ἡμέρας, ὅταν οἱ Ὀρλωφ ἐκράθησαν ἀπὸ τραπέζιν γιὰ νὰ μορῶσιν τὸ πρῶτον τὴν Ματρίνα ἠρώτῆσιν περὶ τῆς τῆς ἀσθενῶσιν. — Ποῦ ἔπλεγε ἀπὸ ὀλίγου μαζὺ μὲ τὸν σπουδαστῆ;

Ὁ Γορσικας τὴν κούτασιν κατὰμουσιν μὲ τὰ μᾶτια τοῦ ἀνοητικῶσιν σκεπτικῶσιν μὲ κάποιαν ἰδέσιν σάν νὰ ἦτον ὀμίλιη.

Καὶ χωρῶσιν νὰ τῆς ἀσθενῶσιν ἀπάντησιν, ἤρχισεν νὰ μορῶσιν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆ τσαγέρα εἰς τὸ πνεῦσιν του.

Κατὰ τὸ μεσημέρι, ἀφού ἐπλεκε σὲν δωμάτιον τοῦ φουρῶσιν, ὁ Γορσικας ἐσπύθῶσιν τὸν ἡγεμονῶσιν καὶ τὰς τρεῖς τὸ ἀσθενῶσιν μὲ ἐγῶσιν σκεπτικῶσιν χωρῶσιν νὰ εἶπῆ σὲ κανένα, μὲ ὄσιν τὰς προσπαθείας ποὺ κατέβαλε ἡ νυναικά του διὰ νὰ τὸν κούσιν νὰ ὀμίλιση.

Καὶ ὅμιν μόνον τοῦτο, ἀλλ' ὅτε καὶ τὴν ἐδιαβολῶσιν δύο τρεῖς φορῶσιν ὅπου εἶνε εἶνε, πρῶτον τὸ ὅποιν ἐξῆρθετῶσιν ἀκόμῃ περιεσοῦσιν τὴν Ματρίνα ἡ ὅποια ἔχει σκεπτικῶσιν οἰσιν ὀσιν τὴν ζσησῶσιν τῆς εἰς τὸν σκεπτικῶσιν τῆς ὑποπτεῖται ὅτι κατὰ καινούργιον ἀσπυθῶσιν τὸν Ὀρλωφ. Καὶ τὴν καινούργιον αὐτῆν ἀσπυθῶσιν ἐφῶσινε καὶ εἶχε ἀκόμῃ μεγάλην ἐπιθῶσιν νὰ μάθῃ αὐτῆν.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἡ Ἰταλίτι ἐξακολούθησε:

— Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ πάμιν καὶ πνευθῶσιν πολλὸ μακριά. Θὰ ξερεῖς βέβαια κανένα μέρος ἡσυχῶ καὶ μοναχικῶ, γύρωσιν δένδρα. Τὸ Τιβόλι ὄμιν, τὸ Φρασκιτι ὄμιν...

— Πάρτε τὸν ὄμιν, ἔπει, ἀπὸ τὸν τραπέζιν καὶ κούσιν.

— Ἐλα νὰ κούσιν μαζὺ.

Ἐπίθε τὸ κούσιν βιβλίον, γονάτισε μὲτῶσιν σὲν καναπέ ποὺ κάθησαν ἐκεῖνοσιν καὶ μὲ κούσιν παιδικὴν τὸν ἐκπρόβλεσε. Κούσιν-κούσιν, σέσιν ἐδιάρθε καμμιά γραμμῶσιν.

Τὴν κούτασιν μαγεμένοσιν ἀπὸ τὴν ὀμορφῶσιν τοῦ λαμοῦ τῆς, ἐσοκείσιν κατῶσιν ἀπὸ τὰ μάσιν τῆς φουθῶσιν μιλῶσιν ποὺ ἡσυχῶσιν κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ κεφαλοῦ τῆς. Παρατηροῦσιν τῆς δύο τῆς ἐλπίσιν, πλάτ-πλάτ, ποὺ δινεσιν σὲν βελουδῶσιν τῆς λαμοῦ τὸ γλοῦσιν καὶ.

Ἡ Ἰταλίτι εἶπε σὲν ἀπὸ τῶν ὀμιν ἀνοητικῶσιν ἐπιθῶσιν ἀσπυθῶσιν τῆς.

— Εἶδῶσιν τὸ Ὄμιν ἕνα Φλεβῶσιν ὁ καιρὸς ὅταν σάν καὶ σῆμερον ἀσπυθῶσιν: λίγες

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Τὸ καίσαριν ἐπέθανε καὶ μαρῶσιν ἔλα Δοὸ ἔλα φθινοπωρῶσιν σὲν κούσιν ἀσθενῶσιν μόνον Σάν δάσιν ποὺ βαρῶσιν ἡ φύσιν ὄμιν χύσει, Γιατὴν παρῶσιν ἔθελα τὸ γέροντα χειμῶσιν. Κι' ἀπὸ τὴν στροφῶσιν χλωροῦσιν: τὴν νεφτικῶσιν καὶ γιὰ σκεπτικῶσιν τὸν ὄμιν γὰρ ἐπέσει, Φύλλα τ' ἀπὸ τῆς κούσιν σὲν κεκοῦσιν γύρωσιν. Κι' ἀπὸ τῆς τῶν ὄμιν μὲ ἀγγεῶσιν τ' ἀπύσει. (Σεπτέμβριος 1908.) Νίκος Τσοῦχλος.

Φύλλοσιν Κλώσιν, ὑποψήφωσιν ἀνταπ. Περνακοῦσιν

τὰ θεσῶσιν γιὰ νὰ δανεισθῶσιν χρέματα; Ποῦσιν ἔπει ἀν δὲν ὑπέμεινε τὴν κόλασιν τῆς ἀνάγκης! Ὑστερον τοῦ ἦθε ἡ ἰδέα: Ὄταν θὰ κούσιν τὴν ἀπὸ μῆνα—καὶ δὲν ἔφθασε—θὰ παραδοθῶσιν πρῶτον ποὺ θὰ βρεθῶσιν νὰ τῆς προσφέρῃ μίαν ἐπιθῶσιν ζωὴν γι' ἀνάλλαγμα τῶν ἀσθητικῶν ἀπολαύσιν ποὺ θὰ τοῦ προσφέρῃ. Ἀπὸ τῶν ἀσθενῶσιν θὰ μορῶσιν βέβαια γίνεσιν καὶ ἐκεῖνοσιν ὁ mercante ποῦσιν ὁ Ἑξέλιη. Θυμῶσιν τῆς ἐρομῶσιν κούσιν φίλου του, τὴν κούσιν Ἀλμπερτῆσιν. Ἀπὸ τῆς γενναίας χωρῶσιν ἀπὸ τὸν ἀνοητικῶσιν καὶ δῶσιν περιουσία, εἶχε φθῶσιν εἰς τοὺς γυδαίους ἐρῶσιν μὲ ἀσθενῶσιν τέχνη ὄμιν νὰ μὴ χάσῃ τὴν ὀμορφῶσιν τῆς. Ἀκόμῃ θυμῶσιν καὶ ἕνα δεύτερον παράδειγμα ποὺ εἶνε περιεσοῦσιν πνευθῶσιν στῆ σκεπτικῶσιν του, ποὺ ποῦ ἐσοῦσιν τόσο πόνου ἀκατανόητον. Γοῦσιν ἡ ἀσθενῶσιν τὸ πνεῦσιν ποῦ προσώπου ποὺ αὐτὸς τόσο ἡλῶσιν εἶχε σκεπτικῶσιν.

Ἐπεισιν ληθημένη ἔλεγε: — Δὲ βροστικὸν τίπτον. Δὲσιν μοναστῆσιν τοῦ Χριστοῦ, μοναστῆσιν τοῦ ἁγίου Πέτρου, μοναστῆσιν τοῦ ἁγίου Παύλου, μοναστῆσιν τοῦ ἁγίου Βερνάρδου, μοναστῆσιν, μοναστῆσιν, μοναστῆσιν...

Ἐδιάρθε μὲ κάποιον παιδικὸν τρόπο, λέσιν καὶ ἔλεγε μὲ λτανεῖα. Σάσιν ἔλασιν τὰ γέλωτα, γύρωσιν τὸ κεφάλι καὶ ἐσοκείσιν τὸ μέτωπον τῆς τὸ ὄμιν σὲν ἐρομῶσιν τῆς τὰ χεῖσιν.

Ἐτῆς κούσιν τῆς ἔλεγεσιν ποὺ τὴν ἔλασαν νὰ κούσιν μὲ κούσιν κούσιν.

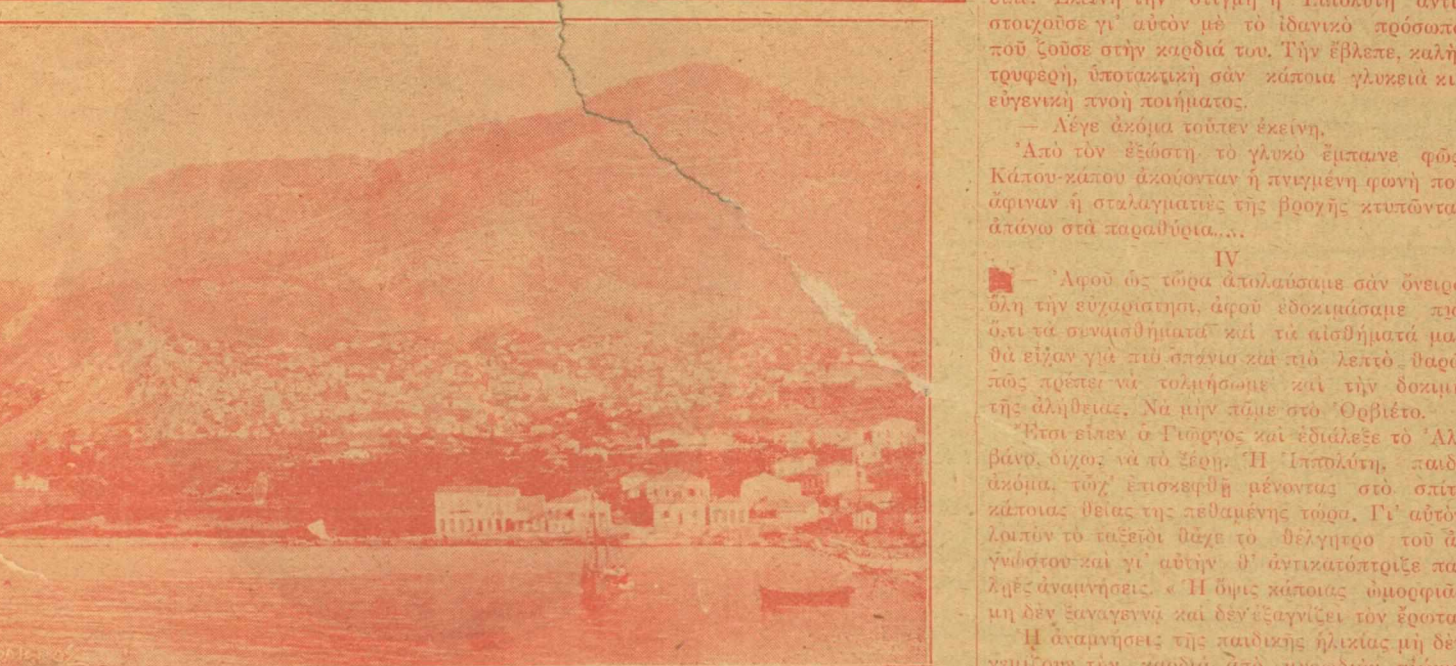
— Μοναστῆσιν γιὰ τὸ ὄμιν! Ἀπὸ τῶν πούσιν κούσιν ὄμιν ὄμιν! Θεῶσιν νὰ πάμιν σὲν τὸ Ὄμιν.

Ὁ Γορσικας κούσιν δροσῶσιν ἀσθενῶσιν στῆ φρεσῶσιν του.

— Στὸ Ὄμιν, τὴν δὲν ἔπλεγε ποτέ; Φαντάσιν, ἀπὸ τῶν ὄμιν βροσῶσιν, μὲ μᾶσιν μαγετικὴν πεδίασιν, μᾶσιν αἰσθησῶσιν ποὺ θὰ τὴν νόμῶσιν κανεῖς δῶσιν κατοίκουσιν: κλείσιν παρῶσιν σκεπτικῶσιν μὲ χρέσιν, ἕνασιν κατοίκουσιν: ἕνασιν μὲτῶσιν σὲν κάποιον νοσοκομῶσιν κτεταμῶσιν ἀπὸ μᾶσιν μαζὺ κούσιν. ἕνασιν ἀσθενῶσιν βροσῶσιν ὄμιν καὶ ἕνασιν ὄμιν ἀσθενῶσιν.

Ἡ Ἰταλίτι εἶπε σὲν ἀπὸ τῶν ὄμιν ἀσθενῶσιν ἔλεσε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς σκεπτικῶσιν: — Τί ἡσυχῶσιν!

— Εἶδῶσιν τὸ Ὄμιν ἕνα Φλεβῶσιν ὁ καιρὸς ὅταν σάν καὶ σῆμερον ἀσπυθῶσιν: λίγες

Ἡ Κουσαρῶσιν

στάλλες βροχῆς, λίγες ἠλιακῆς ἀχτίδες. Ἐμειν ἕκα μίαν ἡμέραν καὶ ἡμῶσιν μελαγχολικῶσιν φρενῶσιν: ἐσοκείσιν τὴν ἡσυχῶσιν του... Ἄ! τί ἡσυχῶσιν... Ἀκόμῃ ἡμῶσιν καὶ μόνον μὲ σκεπτικῶσιν μοναδικὸν τὸν ἑαυτοῦσιν μου καὶ ἐπλεκα ἕνα τέτοιο ὄμιν: Ἄν εἶχα μίαν ἐρομῶσιν, ἡ καλλίτερα νὰ τοῦ μίαν ἀσθενῶσιν ἀδελφῶσιν, νὰ ἐσοκείσιν ἐδῶ μαζὺ τῆς, νὰ μείνῶσιν ἕνα μῆνα μᾶσιν τῆς, ἕνα μαζὺ-μαζὺσιν Ἀπρίλιη, ἕνα βροσῶσιν Ἀπρίλιη γλοῦσιν καὶ σκεπτικῶσιν μὲ καταράσιν ἡλίου, νὰ περῶσιν μᾶσιν τῆς ὄμιν καὶ ὄμιν, νὰ μαζῶσιν μᾶσιν τῆς τριαντάφυλλα μῶσιν ἀπὸ τῶν κούσιν τοῦ μοναστηριῶσιν νὰ φάωσιν μᾶσιν τῆς τὸ γλοῦσιν τῆς μοναχῶσιν νὰ πῶσιν τὸ ἔσιν ἐστ-ἐστ: μῶσιν ὄμιν ἀπλῶσιν πνευθῶσιν, ν' ἀσπυθῶσιν πολλὰ καὶ νὰ κούσιν πολλὰ, σὲν μαλακὸν κούσιν τὸ ἀσπυθῶσιν καὶ τὸ παρῶσιν...

Ἄπὸ τὸ ὄμιν ἔκανε τὴν Ἰταλίτην νὰ γελάσιν ἀπὸ εὐτυχία. Ὑστερον δῶσιν δυστυχῶσιν εἶπε: — Δὲν ἔχω κανένα θέλημᾶν ἐγῶ! Θεεῶσιν νὰ πάμιν σὲν τὸ Ὄμιν!

Καὶ σκεπτικῶσιν τὴν ἀπὸ τῶν ὀμιν ἀσθενῶσιν τῆς ἐπλεκα τῆς ἀσθενῶσιν τοῦ ταξίδησιν. Κάποιαν γλοῦσιν ὑπερᾶσιν τῆς νάρκουσιν σάν νύχτε τὸν ἀσθενῶσιν αὐτῆς τῆς ἐσοκείσιν ἡσυχῶσιν αὐτῆς τῆς μελαγχολίασιν.

— Λέσιν ἀκόμῃ!

Τὴν φίλοσιν—μακροῦ φίλου— σὲν μέτωπον μὲ κάποιαν σκεπτικῶσιν καὶ ὄμιν μὲ τὸ βλέμμα του τὴν γάμψιν.

— Ἐπεῖσιν ἕνα τόσο ὄμιν μέτωπον, τῆς εἶπε. Ἐκεῖνη τὴν στιγμήν ἡ Ἰταλίτι ἀσπυθῶσιν ὄμιν μὲ τὸ ἰδανικὸν πρόσωπον ποὺ ζῶσιν στῆν κορυφῶσιν του. Τὴν ἔλεσε, καλὴν τρυφερὴν, ὑποπτικῶσιν σάν κάποιον γλοῦσιν καὶ ἐπιθῶσιν τῆς ποιήματος.

— Λέσιν ἀκόμῃ τούτῃσιν ἐκεῖνη.

Ἀπὸ τὸν ἐξῶσιν τὸ γλοῦσιν ἔπλεκα φῶσιν. Κάποιον-κάποιον ἀσπυθῶσιν τῆς πνευθῶσιν φωνῆσιν ποὺ ἄσπυθῶσιν ἡ σκεπτικῶσιν τῆς βροχῆς κτεταμῶσιν ἀπὸ τῶν παρῶσιν...

IV

Ἄφου ὄμιν τῶν ἀπολαύσιν σάν ὄμιν ὄμιν τὴν ἐπλεκασιν, ἀφού ἐσοκείσιν πᾶσιν ἀσθενῶσιν καὶ τὰ ἀσθενῶσιν μᾶσιν θὰ εἶχαν γιὰ τὸ σκεπτικῶσιν καὶ τ

τητον και επειδή είμεθα ειδικοί εις τούτο.

ΡΕΤΣΑΝΗ. Μεγαλοπρεπέστατα έτελέσθη εν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Γεωργίου ἡ πανήγυρις κατὰ τὴν εἰκοστὴν τρίτην Ἀπριλίου. Πλείστοι ἐκ τῆς μόλις δέκα λεπτὰ ἀπεχούσης τοῦ χωρίου μας πρωτευούσης Ἀγυιάς μᾶς ἐπεσκέφθησαν.
Φωκ. Π. Παρθένος.

ΠΑΤΡΑΙ. Δίαν μεγαλοπρεπῶς ἐρωτάσθη ἐνταῦθα ἡ ἐπέτειος τῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Κατὰ τὴν ψαλείσαν δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ παρέστησαν ἅπαναι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί, ἅπαν τὸ ἐνταῦθα διπλωματικὸν σῶμα καὶ πολλῶν κόσμος. Τὰ ἐσπέρας ἅπαντα τὰ δημόσια καταστήματα ἐφωταγωγῆθησαν ἀπλήτως.

Ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας μετ' ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα παρὰ τῇ ἀξιοτιμῷ οἰκογενεῖα του διαμωνῆν, ὁ παρὰ τῷ Λεοντεῖω Λυκεῖω μαθητὴς εὐέλπις νέος κ. Νιδίνιος Σταματοπούλος προπεμφθεὶς ὑπὸ τῶν πολυπληθῶν φίλων του.

Ἀνάραστος γίνεται καθ' ἐκάστην Πέμπτην ἡ φίλη «Δάφνη» παρὰ τῆς κοινωνίας μας, ἥτις μετ' ἀληθοῦς ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς παρακολουθεῖ τὰς καταπληχτικὰς προόδους τῆς.

Δάμπερος Α. Αροσόπουλος.

ΓΥΘΕΙΟΝ. Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη ἐνταῦθα ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν νέων ὑπὲρ εὐεργετικῷ σκοποῦ ὁ «Υψηλάντης», τοῦ ὁποῦ ἐπικολούθησεν ὁ ωραϊότατος δραματικὸς μονόλογος ἡ «Φλόγερὰ τοῦ γέροντος Δῆμου» καὶ ἡ ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία «ὁ Μαγειρὸς Γραμματεὺς» μετὰ πληρεστάτης ἅπαντα ἐπιτυχίας. Τὸν Ὑψηλάντην ὑπεδύθη ἐπιτυχῶς ὁ κ. Σπ. Χελιώτης φοιτητὴς, ἰδιαίτερος σὺγχαίρομεν τὸν φίλλον κ. Μιχ. Κοκκινάκη, ὅστις τόνον ἐν τῷ «Υψηλάντη» ὡς Ἐμ. Ξάνθος, ὅσον καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν πάντων καταχειροκροτηθεὶς ἐπανελημμένως ὑπὸ τοῦ πολυπληθεστάτου κοινῷ. Ἐπιπροσφύθημεν ὅτι ἡ ἀνωτέρας παράστασις δὲν θὰ εἶνε ἡ μόνη, ἀλλ' ὅτι θὰ δοθῶσι καὶ ἄλλαι ὑπερδιαφόρων εὐγενῶν σκοπῶν. Ἡμεῖς ἐκφράζομεν τα συγχαρητήριά μας εἰς τοὺς εὐγενεῖς αὐτοὺς νέους συμβουλευόμεν αὐτοὺς νὰ συνεχίσωσι τὸ ὑπὸ τόνον αἰσίους οἰωνοὺς ἀρεάμενον ἔργον ἐν τῷ πεποιθότες ὅτι θὰ τύχωσι τῆς αὐτῆς ὑποστηρίξεως ὑπὸ πάντων, ἡς ἔτυχον καὶ ἐν τῇ πρώτῃ παραστάσει, προκειμένου μάλιστα περὶ σκοπῶν κοινοφελῶν καὶ εὐγενεστάτων.

Σαντεκλαίφ

ΛΑΥΡΙΟΝ. Αἱ ἐορταὶ τοῦ Παναγίου Πάσχα διήλθον ἐφέτος ἐν τῇ πόλει μας μετὰ ζηλευτῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Σοφτελέσεν εἰς τοῦτο τὰ μέγιστα ὁ ἀκούραστος ἄστυνόμεός μας Ἀντιμιοφάρχος κ. Ι. Θαλασσινός, διὰ τοῦτο ὀφειλόμεν νὰ τὸν συγχαρῶμεν ἀπὸ καρδίας.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπέστατα ἐν μέσῳ συρροῆς ἐκλεκτοῦ κόσμου ἡ σεπτὴ μήτηρ τῶν Ἀδελφῶν Νικολάου καὶ Ἀντωνίου Γονίδου τῶν γνωστῶν μεγαλεμπόρων ἐν τῇ πόλει μας, ἡ μεταστάσα ἦγε τὸ 97ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς. Τῆς εὐχόμεθα ἐλαφρῶν τὴν γαῖαν. Εἰς δὲ τὴν οἰκογένειαν τῆς μεταστάσης, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν ἀγαπητόν μας φίλον κ. Γ. Γονιδὸν τὰ ἐγκάρδια μας συλληπητήρια.

Ι. Νικολινάκος

ΧΑΛΚΙΣ—Ἀφίξις ἐκδρομῶν.—Ἐπιτυχῶς ὑπὸ πᾶσαν ἐποπὴν ὑπήρξεν ἡ ἐκδρομὴ τῆς Μανδολινάτας «Δεσμῶς» εἰς τὴν πόλιν μας. Περὶ τὴν 9 καὶ 35' δι' ἐκτάτου ἀμαξοστοιχίας ἀφίκοντο οἱ ἐκδρομῆς, ἀνερχόμενοι περὶ τοὺς 200οὺς. Ἡ γενομένη εἰς τοὺς ἐκδρομῆς ὑπόδοχή ἦτο ἐνθουσιωδεςτάτη. Πάντες οὗτοι μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγ. Νικολάου ὅπου ἐψάλλη δοξολογία. Τὸ ἀπόγευμα δὲ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Παλιρροίας» ἐδόθη μουσικὴ συναυλία σθεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Περὶ τὴν 8ην δὲ ὥραν ἀνεχώρησαν ὡσαύτω διὰ ἐκτάτου ἀμαξοστοιχίας. Ἐν γένει ἡ ἐκδρομὴ ἦτο λίαν ἐπιτυχῆς.

Εἰς τὴν ἐνταῦθα στρατιωτικὴν φρουρὰν τὸ Πάσχα ἐρωτάσθη μετὰ ἐνθουσιασμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν. Ἀπειρὸν δὲ πλῆθος εἶχε συρεύσει, ὅπως ἴδῃ καὶ διασκεδάσει βλέπων τοὺς στρατιωτὰς χορευόντας.

Μετατέθη εἰς Θήβας ὁ ὑπόμηχανικός τῆς πόλεως μας Π. Καμόρας. Τὸ τοιοῦτον πολὺ ἐλύπησε τὴν πόλιν μας.

Γ. Κουμπαροῦτσος

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΥΞΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἐξουσιοδοτηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐκτετακτοῦ Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 12/25 Δεκεμβρίου 1909, ὅπως ἐκδώσῃ μέχρι 200,000 νέων Μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς, εἰς τὴν τιμὴν, ἐφ' οἷς ὀροις καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἤθελε τοῦτο ἐγκρίνει, ἀπεφάτισε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐκδοσὴν ταύτην κατὰ τὸ ἔτος 1910 μέχρι μόνον 1,000,000 μετοχῶν καὶ νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκδοσὴν τοῦ δευτέρου τμήματος διὰ τὸ ἔτος 1911, ἢ καὶ δι' ἀργότερον.

Τούτου τεθέντος, καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τοποθέτησιν τοῦ πρώτου τμήματος τῶν 100,000, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς ἐσημίωσεν συνδικῶτον, ἀγοράσαντες τὸ ἕμισυ τοῦ πρώτου τούτου τμήματος τῶν 100,000 μετοχῶν. Τὸ δ' ὑπόλοιπον, ἴτοι 50,000 μετοχαί, φέρουσαι τοκομερίδιον ἰσῆς Ἰουλίου 1910, προσφέρεται εἰς τοὺς κατόχους μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἐπὶ τιμῆ φ. 118, κατὰ μετοχὴν, πληρωτέων ὡς ἑξῆς :

Ἡ *prime* τῶν φ. 18, πλέον φ. 10, ἴτοι ἐν ὅλῳ φ. 28, κατὰ τὴν ἔγγραφον, φ. 15, τῆς 15/28 Μαΐου 1910, καὶ φ. 45, τῆς 2/15 Ἰουλίου 1910.

Τῶν περιπτώσει μὴ καταβολῆς κατὰ τὰς ὀρισθείας προθεσμίας τῶν δόσεων τούτων, οἱ ὑπερήμεροι μέτοχοι ὑποκεινται εἰς τόκον πρὸς 6 οἰο ἐπὶ τοῦ οφειλομένου ποσοῦ, ἐὰν δ' ἡ ὑπερημερία ὑπερβῇ τὸν μῆνα ἀπὸ τῆς προθεσμίας, ὁ τόκος οὗτος θέλει ἀναβιβασθῆ εἰς 9 οἰο, τῆς Τραπεζῆς δικαιομενῆς ἐπιπροσθῆται, μετὰ προειδοποίησιν δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει, νὰ θεωρήσῃ τὸν ὑπερήμερον μέτοχον ἔκπτωτον παντός δικαιώματος ἐπὶ τῶν προηγούμενων δόσεων, αἵτινες πρὸ ἐρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Τραπεζῆς λόγῳ ποινικῆς ρήτρας.

Οἱ ὡς ἄνω τόκοι θέλουσι τρέχειν αὐτοδικαίως ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς, ἢ δ' ὡς ἄνω προβλεπομένη ἔκπτωσις πραγματοποιεῖται ἐπιταξὶ αὐτοδικαίως, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης, πλὴν τῆς διὰ τῆς προηγουμένης ἐπιστολῆς, προειδοποίησεως, καὶ μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν, ὡς εἰκός, πάντων τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ οὐατήρησι προσηγῆς τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς διὰ τὰς 50,000 μετοχὰς ἐπιφυλάσσεται, κατ' ἀναλογίαν μὲς μετοχῆς νέας πρὸ ὁκτώ παλαιᾶς, εἰς τοὺς νῦν μετόχους τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν παλαιῶν τίτλων, οἵτινες σφραγισθῆσονται δι' εἰδικῆς σφραγίδος.

Οἱ μέτοχοι δύνανται πρὸς τοὺς εἰρηστικῶν καὶ δι' ἀριθμὸν τίτλων πέραν ἐκεῖνου εἰς ὃν δικαιουῦνται, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς κατ' ἀναλογίαν κατανοήσεως.

Αἱ ἐγγραφαὶ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ποσοῦ τῆς πρώτης δόσεως, θέλουσι εἶσθαι δεκταὶ τὴν 4/17 καὶ τὴν 5/1 Μαΐου 1910 :

Ἐν Παρισίαις : παρὰ τῆς *Banque del' Union Parisienne, 7 Rue Chauchat.*

Ἐν Ἀθῆναις : Παρὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Ἐν Λονδίνοις : Παρὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν (22 Fenchurch St.).

Ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, Καῖρῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ καὶ Θεσσαλονικῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους παραδοθήσεται προσωρινὴ ἀπόδειξις, ἐναντί τῆς πρώτης δόσεως. Ἡ καταβολὴ τῆς δευτέρας δόσεως σημειωθήσεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀποδείξεως. Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῆς τρίτης δόσεως καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῆς προσωρινῆς ταύτης ἀποδείξεως, θέλουσι τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐγγραφεμένων οἱ ὄριστικοὶ τίτλοι, φέροντες τὸ τοκομερίδιον τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας τοῦ 1910.

Ἐν Ἀθῆναις τῆς 15/28 Ἀπριλίου 1910.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΤΥΠΟΣ Μ. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὁδὸς Παπαρηγοπούλου ἀριθ. 9

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΩΝ Ξ. ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗ ΚΑΙ Σ. ΜΟΥΖΑ

Τὸ τελειότατον εἰς τὸ εἶδος του Κατάστημα ἀσπρορούχων τῶν κ.κ. Ἀρβανιτιδῆ καὶ Μουζᾶ ἀνακαινισθὲν τελείως ἐπλουτίσθη μετὰ πλῆθος νέων ὑφασμάτων ἐκλεκτῶν, (ζαφείρια, σαντεκρούτες) δι' ὑποκάμισα.

Στοὺ Ἀρσακείου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΖΗΝΕΡΗΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεύει παθήσεις στόματος καὶ ὀδόντων.

Ὁδὸς *Μανροκορδάτου 8*

(Παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν)

ΑΡΩΜΑΤΑ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΣΑΣ

Νὰ προμηθεύσεθε μόνον ἀπὸ τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ (Πλατεία Συντάγματος), εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκει κανεὶς καὶ τὰ ωραιότερα καὶ ἀγνότερα γλυκίσματα.

Ὅλοι ἀγοράσατε

ΔΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 25 Ἀπριλίου

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Ἐκδόσεις συγγραμμάτων, τιμοκαταλόγων, δελταρίων, ρεκλαμῶν, κτλ. Τυπογραφικὰ **Clichés**. Ζιγκογραφία-Χαλκογραφία-Τριχρωμία-Ξυλογραφία. Πόλησις καὶ μισθῶσις ἐτοιμῶν **Clichés**. **PHOTO-REPORTAGE** εἰδικὴ φωτογραφικὴ ἔκφρασις δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. Καλλιτεχνικὴ εἰκονογράφεισι ἐφημερίδων-βιβλίων περιοδικῶν καφαλόγων κ.τ.λ. Μεγάλη συλλογὴ φωτογραφιῶν, εἰκόνων διαφόρων γεγονότων καὶ κοσμημάτων, φωτογράφεισι καταστημάτων καὶ ἐργοστασίων. Πλάκες προβολῶν δωρεάν, στέλλονται δείγματα καὶ πληροφωρεῖται διεφθέρεισ ἐκθεταὶ ὁδὸς Παπαρηγοπούλου 9. Ἐναντι Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ἐργοστάσια ὁδὸς Σωκράτους 2 Ἀθῆναι.

Οἱ πάσχοντες νοσήματα

ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ

Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἄλλοιθωρίων, κλπ. Θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ

ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ

τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάζοντος.

20—Ὁδὸς Πειραιῶς—20

ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥΡΤΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Η "ΠΡΟΟΔΟΣ,"

Κατασκευάζονται καὶ τοποθετοῦνται ἅπαντα τὰ ὑδραυλικὰ εἶδη, ἴτοι: Λουτήρες, Θερμοσίφωνες, Μηχανήματα ἀφοδευτηρίων, Ὑδατοποθῆαι κλπ. Ἐγκαταστάσεις ἀεριοφωτός. Εἶδη φωτισμοῦ. Ἀμιάντα Πλεστέτῃ καὶ Συνήθη, κλπ. κλπ.

ΚΑΛΑΔΑΜΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

5—Ὁδὸς Σατωβριάνδου—5

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΣΠΑΝΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ἐν Παρισίαις καὶ Ρώμῃ εἰδικῶς σπουδάζας τὰ νοσήματα καρδίας καὶ πνευμόνων. Ὁδὸς ἁγίου Μάρκου 24 (11—12 καὶ 3—5).

ΕΙΔΗ ΚΟΥΡΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ